

કુરબાનીનો ૩૫

૧૧૩૭૫

સંગિત.

વિવિધ કાવ્યમાળા

પુસ્તક નં ૦૭

કુરબાનીની કહાણી.

અમદાવાદ-પ્રગતિ પ્રાથમિક કેળવણી મંડળની શાળા નં. ૪ ના લાભાર્થી

અનામ,

ભદ્ર સત્યનારાયણ હરિલાલ.

૩૦૬૪ કપાલવારના પોળા, જમાલપુર-અમદાવાદ.

નકારાક-પટેલ હાશલાલ નારાયણસ.

જામાસ્તન-પ્રગતિ પ્રાથમિક કેળવણી મંડળના

શાળા નામ નં. ૪ જમાલપુર-અમદાવાદ.

(સવ હક શાળા નં. ૬ ને સ્વાધીન)

પ્રથમાવૃત્તિ.

મંચત ૧૯૮૦

પત્ર ૧૫૦૦.

કોમત ૦-૧-૩.

અમદાવાદ-પીરમસા રોડ ઉપર આવેલા શ્રી નિર્મળ પ્રિ. પ્રેમમાં
જલુભાઈ દુધિરભાઈ ત્રિવેદીએ છાપ્યું.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી ડિપાર્ટમેન્ટ ૨ મહ
૧૧૩/૭૬૬

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ

વિષય

૬. ૫૪

ઓરમ્.

કુરબાનીની કહાણી.

—મુદ્રાલેખ:—

હું મારી માતૃભૂમિને માટે—તેના દુઃખ નિવારણને માટે સર્વ પ્રકારનાં કષ્ટ સહન કરવાને તૈયાર છું. તે કષ્ટ ચાહે ત્યાથી આવે અને ચાહે તેટલાં આવે તેની મને ચિંતા નથી.

યજ્ઞવેદ.

—ભારતનાં સંતાનોને—

રાગ સવૈયા.

મધુર ગીતડાં ઘવલ ઉદયનાં, આજ શ્રવણપથ અહીં થાતાં;
નવયુગજોમે નુતન જીવનમય, પુનરૂત્થાને સહુ જાતાં.
સ્વરાજ્યવાદી સહોદરો સહુ, યજ્ઞ અનેરા આદરજો;
તન મન ધન નિજ દેશ હિતમાં, સ્વધર્મ સમજી વાપરજો. ૧
સ્વરાજ્ય જો મેળવવું છે તો, કેાણ વિધિથી એ આણો;
“અડગ ધૈર્યથી આગળ ધપવું” એક ધ્યેય આજે જાણો.
તત્પર છો શું ત્યાગી દેવા, વૃત્તિ આંતર સ્વારથની;
વિજ્ઞ થાકે નિજ કમર કસીને, સેવા કરવા ભારતની ? ૨
સન્નિધ થયા છો સર્વ રીતે શું, સ્વરાજ્યના સાધુ ખનવા ?
જીભ જોરે જગ જીતવા ઇચ્છો, એ ખેલો તો કાયરના.
ખડુ જીભ જોરે જગત ઝાંઝુમે, નહિ લીધું કાંઈ વળવાનું;
કામ કર્યા વિજ્ઞ કર્મવીર કહે, સ્વરાજ્ય છે ના મળવાનું. ૩

લુખી જીલે ગીતાજી લણતાં, મોક્ષ સર્મોપ જ્યમ ના આવે;
 સ્વર્ગ નથી શુક્રાદી સાર, સ્વરાજ્યને તે નહિ લાવે.
 કર્મવીરને જગત ઝુકશે, મોં માગ્યું મળશે આગે;
 કર્મ પરાયણ બનો ણંધુઓ, વિજય હુંદુલી ઝટ વાગે. ૪

પ્રજા જીવનનાં પવિત્ર ચિત્રો, ઇતિહાસે ચિતરેલાં છે;
 સ્વાત્માર્પણના પ્રચંડ યજ્ઞે, કરી યાહોમ ઝુકેલાં જે.
 ગૌરવગર્જન અમેરિકનનાં, હજીએ ક્યાં વિસરીયાં છે;
 વીરત્વશાળી સટેક ભોગો, કદીએ કાને પડીયા છે. ૫

ગગન ભેદી જવાળા મુખ જેવાં, હૃદય એમનાં ઉછળ્યાંતાં;
 હલકટ ઇચ્છા ભસ્મ કરી સહુ, દેશ ભક્તિમાં ડુક્યાંતાં.
 નિત નિત ખિલતાં કળા હુન્નરો, દેશોદયના દ્રવ્ય સમાન;
 મન લલચાવક માલ વિદેશી, અવનતિકારક માન્યો મહાન. ૬

મન નિર્ભંજતા ઠાંકી દેવા, ક્ષુદ્રવાદ નવ કીધાંતા;
 ભક્તિ ઝરતા આત્મજ્ઞાનમાં, મન છળ છોડી દીધાંતા.
 ધન્ય ધન્ય એ અમેરિકનને, સ્વાર્થ સકળ નિજ હોમ્યાંતા;
 સ્વતંત્રતા મેળવવા મથતાં. દશ દિગપાળો ડાક્યાંતા. ૭

વ્યર્થ દંભના હલકટ ઠાંકો, સહુ ઝટ અળગા કીધાંતા;
 ભિંમ પ્રતિજ્ઞાના ભડબળથી, માલ સ્વદેશી લીધાંતા.
 દેશી માલ મળ્યા નહિ સારા, તોય વિદેશી ખાળ્યાંતા;
 કાયર થઈ પાછુ નવ લાળ્યું, ટેક કરેલા પાળ્યાંતા. ૮

આત્મ કચડતી પરબેડીના, લાંછનથી લજવાતાંતા;
 સિંહ ઘોષથી વીરજન ગાળ્યા, મરતાં ના કચવાતાંતા.
 કોમળતા મોટાઈ મુકી દઇ, સ્વમાન મોઘાં બાણ્યાંતાં;
 પરઆશે ઝુલનારાં જીવન, શ્વાન સમાં પરમાણ્યાંતાં. ૯

વિદ્ધ વાદળાં બહુ ઘેરાયાં, તોય નહિ ગભરાયાંતા;
 જ્યમ જ્યમ વાદળ વધતાં ચાલ્યાં, ત્યમ ત્યમ બહુ દુરખાયાંતા.
 લાખો સુર્ય સમા સહુ ઝળકયા, દઢ સંયમના જોરેથી;
 વાદળ ત્રુટી ઉડી ગયાં ને, સ્વરાજ્ય આન્ધ્ર્ય ખોળેજી. ૧૦

હિંદ બાળ મમ ભાંડુ ભોળાં, નવ ઉત્સાહ ભરે ઉરમાંય;
આવે તપ આદરીએ આપણ, સ્વમાન રક્ષા કરવા આંય.
જીવન સત્વ ચુશી લેનારા, માલ વિદેશીને તણએ;
સ્વદેશ હિતકર હુન્નર વાધે, સાધન એવાં સહુ સજીએ. ૧૧

વિશ્વ સકળમાં વિરત્વશાળી, જીઓ કર્યું શું જાપાને;
બળ મદ ઉદ્ધત ગોરાઓના, તોર ઉતાર્યા બહુ જાણે.
ત્યાં પણ રાજ્ય કુંડાળાં આવાં, હતાં વિવિધ આપણ જેવાં;
મહિ મહિ દેવી કાપા કાપી, હતાં ભૂલાવે જગ તેવાં. ૧૨

તદપિ ભય વાદળને જોતાં, સ્વાર્થ વસન ખંખેર્યાંતાં;
દેશભક્તિની મસ્ત ધૂનમાં, સ્નેહ કવચમાં પહેર્યાંતાં.
ધન્ય ધન્ય હે વીર જાપાની ! શૂરવીર ત્યાગો કીધાંતાં;
એક ઝાઝ ગોરાનું નીરખી, અદ્ભૂત બે.ધો લીધાંતા. ૧૩

દેશ વિનાશક વેર ખસેડી, સટેક સરવે સંખ્યાંતાં;
દમામ દેખી દુશ્મન ડરીયા, દિલમાં ગોરા કંખ્યાંતા.
દેશભક્ત ગરવા નિજ ગૌરવ, જાળવવાને લડતાંતા;
પરદેશીની કુમક ન માગી, અડગ ઐક્ય જાળવતાંતા. ૧૪

ઉદ્દુ લડતા સરદારોએ, રાજ્ય લોભ નવ રાખ્યાંતાં;
દેશ પ્રેમમાં ગર્વ તણને, મુખી ‘મીકાડો’ સ્થાપ્યાંતા.
સમગ્રહીતમાં નિજહીત માની. જગને વિસ્મય કીધુંતું;
ધન્ય ધન્ય એ દેશ ભક્તિને, તન મન ધન ત્યાં દીધુંતું. ૧૫

પ્રથમ ચીનને મ્હાત કરીને, જગનાં નયન ઉઘાડ્યાંતાં;
અર્ધ સદીમાં ગરૂડ વેગે, ઉન્નતિ શ્રંગ ઉજાળ્યાંતાં.
ગોરાઓ દ્રેષે બહુ ઢાઝયા, દેખીને બળ તેનું ત્યાં;
થન ગન થન ગન રૂશિયા કુદુ, બહુ મોટી સામગ્રી જ્યાં. ૧૬

યુરોપ જેનાથી થર થરતું, તે રૂશિયા સામે ધાયું;
જગતે જાણ્યું જાપાનીઓનું, હવે મોત નિશ્ચે આવ્યું.
સમજ્યા નહિ કેા સ્વાર્થત્યાગની, સમર્થ તારક શક્તિને;
પ્રભુના ઘરનું અસ્ત્ર અનુપમ, મળ્યું બળે સદ્ભક્તિને. ૧૭

મહા તપ જોરે જોના હાથે, આ ભડ શક્તિ રમતી'તી;
 ગર્વ અન્ધના પશુ બળની ના, જરી ગણત્રી દીસતી'તી.
 રણવાદોના મેરક સુરે, જાપાની દળ પ્રજા'તાં;
 વીર નયન તલવારો ચમકી, હૈયાં હરખે ઉછળ્યાં'તાં. ૧૮
 કાયરતા કોઈએ નવ દાખી, મંગળ ગીતે નાચ્યાં'તાં;
 પુંઠ બતાવી કેા નવ નાઠા, વીરતાથી સૌ રાચ્યાં'તાં.
 “સ્વદેશ હિતમાં જીવન અર્પવું”, ઉત્તમ સેવા માની'તી;
 હરીફાઈમાં ઉતર્યા હોંશે, અમુદ્ય તક એ જાણી'તી. ૧૯
 નહાનાં મોટાં ગરીબ તવંગર, સૌ ઝુક્યાં'તાં મેદાને;
 હસ્તે મુખડે ઘાવ ઝીંટ્યા બહુ, રણમાં શુરવીર જાપાને.
 વિસંગનાએ તેજ કટાક્ષે, નરને શૌર્ય ચઢાવ્યાં'તાં;
 અરિ વિદારક પ્રભુ શક્તિનાં, પ્રચંડ રૂપ બતાવ્યાં'તાં. ૨૦
 દિવ્ય અનલ નયને પ્રગટાવી, યુદ્ધ નાદ લલકાર્યા'તાં;
 દેશી બાંધવ દેવ બનાવી, દાનવ દુષ્ટ વિદાર્યા'તા.
 કંઈક સ્ત્રીઓએ યુદ્ધ ફંડમાં, અલંકાર નિજ નાંખ્યા'તાં;
 કંઈકે તો શિર કેશ ઉતારી, તોપ ખેંચવા આખ્યા'તા. ૨૧
 કંઈક સ્ત્રીઓ થઈ દેવ દૂતશી, સેવા કરવા ઘાયલની;
 દેશ કાજ માતાઓ દોડી, તજ પ્રીત નિજ બાલકની.
 કારાગ્રહથી કુદ્યા કેદીઓ, સ્વદેશ હિતમાં જીવ દેવા;
 શુદ્ધ હૃદયથી આતુર બનીયા, સ્વદેશની કરવા સેવા. ૨૨
 ઘોડાપુરના રણ ધુવવાટે, દુશ્મન સામે સહુ ધાયા;
 ભયથી રશિયન ધરણી ઢગીયા, સ્તબ્ધ બનીને સપડાયા.
 રશિયાએ તો રમત ગણી'તી, જાપાનીને સંહરવા;
 હલકટ ફાંકે બહુ રાખ્યો'તો, ગોરાઓએ જય કરવા. ૨૩
 સુસવાટી વંટોળા સમ સહુ, જાપાની વીર ઝુક્યા'તાં;
 દંભ બધાએ ગોરાજનના, રજકણ ધર સમ ચુશ્યા'તા.
 સૂર્ય વાવટો ફરકાવીને, સૂર “બંઝાઈ” વગાડ્યાં'તાં;
 જગમાંના સહુ અન્ય દેશને, જાપાનેજ જગાડ્યાં'તા. ૨૪

નિરાશ તામસ ઘટ અંધારાં, સરળ રીતથી સરક્યાં'તાં;
 નવજીવન ઉત્પાદક રોજો, જુના ખંડ શાં ઝળક્યાં'તાં.
 હીંદવાસીઓ હિંમત છે શું ? જાપાની જેવા બનવા;
 દેશ વિનાશક સ્વાર્થ બધોએ, અરિંગણી અળગો કરવા. ૨૫

રાગદ્રેષને વેર અનલ સહુ, સ્નેહે શાંતજ કરવાને;
 વિશાળ હૃદયે પ્રેમ ભરી છે, હિંમત યજ્ઞ ઉજવવાને ?
 સ્ફટિક ભાવ કર્તાવ્યે દાખી, દેશ કાજ શિર ધરવાને;
 તત્પર છે શું ભારતવાસી, હેતે આગળ પડવાને. ૨૬

નયન ઉંચકી જુઓ ભાંડુઓ, યુરોપના વાવ્યજ ખુલ્લે;
 જીવન્ત જલધિ કોટે રક્ષિત, નિહાળશે ત્યાં ટાપુને.
 પરદુખ ભંજન હિંદ ભૂમિપર, નિશાન જેનાં ફરકે છે;
 સ્વરાજ્ય લેવા તેની સાથે, મથતાં હૈયું હરખે છે. ૨૭

ભૂતકાળમાં લોગ દીધા શા, તપ કીધાં શાં ઇંગ્લાંડે;
 પ્રજા જીવનને પ્રકુલ્લ કરવા, જોખમ બહુ ખેડ્યાં એણે.
 'ખ્રિસ્તન કદી ગુલામ ન બનશે' રાષ્ટ્રગાન સૌ ત્યાં ગાતા;
 સ્વમાન જાળવવાને ખાતર, મોત થકી ના ગભરાતા. ૨૮

આંગ્લદેશની ઝળહળ જ્યોતી, તવારિખમાં હસતી છે;
 પરાધિન બે હાલ પ્રજાની, ભ્રમણાઓ દુર કરતી જે.
 શાંત હૃદયના દઢ નિશ્ચયથી, સંકટ કયમ સંહરવાંતે;
 રાજ્ય બાજીના કપરા પાઠા, ઇંગ્લાંડે શિખવેલા છે. ૨૯

છેલ્લા જર્મન યુદ્ધ સમે પણ, ઉભા મોખરે આનંદે;
 ભેદ રહિત સહુ લસ બસ બનિયા, દેશભક્તિના ઉછરંગે.
 જગતે બાણ્યું વેપારી જન, સમરાંગણમાં શું લડશે;
 છળ બળથી સત્તા લોગવતા, આંગ્લજનો હારી પડશે. ૩૦

લોક કહે નૌકા બળ મોટું, છતાં ભૂમિપર શું ચાલે;
 જર્મનદળ શું ભેટો કરતાં, અંગ્રેજો નિશ્ચે હારે.
 હાર ખાઈ જીવવું ઇંગ્લાંડે, ધૂળ સમું પરમાણ્યું'તું;
 ભાવિજનની આશિષ લેવા, રણ યજ્ઞે મન માન્યું'તું. ૩૧

અણુધારી આહુતિ આપી, એક એકથી ચઢીયાતી;
અદભૂત યોજક શક્તિ દાખી, ઉભા રહ્યા સામી છાતી.
પાંચ કોડની વસ્તિમાંથી, અગણિત યોગી ઝળક્યાંતા;
આંગલ ભૂમિની કુખ દિપવવા, પ્રાણ ત્યાગતાં હરખ્યાંતા. ૩૨

ધન્ય ધન્ય છે આંગલભૂમિ, તુજ પ્રગટ થયાં છે વીર સંતાન;
ભારત આરત કેમ બન્યું છે ? તેત્રીસ કોટી સુત નાદાન.
ઉચ્ચ આશ ધરનારા વીરા, સ્વરાજ્ય જો સાચુ માગો;
આંગલજનો સમ ઐક્ય કેળવો, અંત્યજનો છોછજ ત્યાગો. ૩૩

૬૯ નિશ્ચયથી સ્વાર્થ ત્યાગીને, આપણુ સહુ મથશું જ્યારે;
ત્રાસ બધાએ ટળી જશે ને, સ્વરાજ્ય પણ મળશે ત્યારે.
સત્ય-અહિંસા-પ્રેમ-ભક્તિથી, ભરપુર યુદ્ધ આદરવાં છે;
મુક્ત કરી ભારત માતાને, સ્વમાન પણ બળવવાં છે. ૩૪

સ્વરાજ્ય લઇને નથી આપણે, કેવળ લક્ષિમ પુજવાની;
પશુબળથી ના અંધ બનીને, અબળ પ્રજાને પીડવાની.
સ્વરાજ્ય જો મેળવશું આપણુ, ખરી જગત સેવા કરશું;
સ્નેહભીના “સત્યાગ્રહ યુધના” દિવ્ય પાઠ આગળ ધરશું. ૩૫

એક પિતાના બધા પુત્ર છે, માનવ સહુ તે શિખવશું;
જડવાદોની જડ કાઢીને, નિર્મલ વૃત્તિ ફેલવશું.
દેશી કે વિદેશી ભેદો, ભૂલવી સહુ ભેગા કરશું;
ભરી અંજલી અમૃત કેરી, પુનઃ જ્ઞાનમય જગ કરશું. ૩૬

પ્રેરક સૌરભ પ્રભુ પ્રેમની, ભૂમંડળ ફરકાવીશું;
બની સહોદર સકળ સૃષ્ટિના ભારતકુખ દિપાવીશું.
અધમ ભાવનાથી લલચાઇ, ભાન નહિ ભૂલી જઈશું;
“સત્ય” પ્રેમના સંગે રાચી, વૃત્ત અહિંસાત્મક લઈશું. ૩૭

રાગ આહુ.

શ્રિદાનિયા, પાતાલ નિવાસી, જપાન જોરે ચઢતા જાય;
 સાધન સંપન્ન બની જગતમાં, એક બીજાથી જબરા થાય.
 ભારત ભૂંડી હજી ન મટતી, કારણ તેનું એક કળાય;
 ગોહત્યા આ દેશ વિષેથી, હજી જરા ઓછી ના થાય. ૧

વિધવાઓ બહુ હાય વદે છે, બાળ લગ્ન ના ઓછાં થાય;
 ઉચ્ચ કુળના સજ્જન પુરૂષો, કન્યાના વિક્રય દિલ રહાય.
 કેામી એકય અમીરસ મુકી, નિત નિત લલતાં જુદા થાય;
 ગોહત્યા આ દેશ વિષેથી, હજી જરા ઓછી ના થાય. ૨

ધર્મ ભૂલ્લી જઈ ઢોંગ પુજામાં, અવનતિ એજ ઉતરતા જાય;
 રાગ, દ્રેષ, છળ, કપટ વિગેરે, પ્રગટાવે છે પ્રતિદિન લહાય.
 હિંદુઓ અસ્પૃશ્ય ગણે છે, સાત કોડને કયમ સંખાય;
 અત્યજ બહુ હેરાન થયાથી, મુસલમાન ઈસાઈ થાય. ૩

રહેજ સાજ છુટ છાટ ન મૂકે, જરી વાતમાં બહુ ચીડાય;
 મુસલમાનને હિંદુ વચ્ચે, હજી એકય ના લેશ જણાય.
 વૈષ્ણવની તો વાત કહું શી, પડછાયો પડતાં અભડાય;
 પરદુઃખ દેખી આંખ મિચમણાં, કરી છટકવા દિલમાં રહાય. ૪

બ્રાહ્મણ તો બામણ થઈ બેઠા, લાડુ માટે લડવા જાય;
 ચોરે ચોટે હરેક સ્થળમાં, નાહક પરની નિંદા ગાય.
 સંસ્કૃતનો ના શબ્દ સમજતા, અચરે અચરે રામ ભજાય;
 જીભના જોરે જગત હલાવે, વૈદ, જોશી થઈ માગી ખાય. ૫

જૈન અહિંસા ધર્મ ભૂલ્લી જઈ, વસ્ત્ર વિદેશી પર મોહાય;
 પહેરેલાં પટકુળો ઉપર, ચરખીની કાંજ દેવાય.
 પીળો ચાંદલો કરે ઘણા પણ, દાંભિકતા ના દિલથી જાય;
 જૈન બંધુઓ ખાદી પહેરે, ધર્મ તમારે ત્યાં સચવાય. ૬

ધર્મસ્થાનમાં પવિત્ર ખાદી, હજીએ ના નજરે દેખાય;
 પ્રભૂ પ્રતિમા પવિત્ર સુંદર, ચરખીનાં વસ્ત્રે અભડાય.
 વસ્ત્ર વિદેશીના આપારે, પૈસા બહુ પરદેશે જાય;
 “ઘરનાં છૈયાં ઘંટી ચાટે.” પશુબળ પ્રેમી તાજ થાય. ૭

વાંચકે પ્રત્યે.

જનસમાજ પાસે અમારી જાહેર વિચિત્રિ એકવાર મુક્યા પછી સાર્વજનિક હિતકર તથા પ્રિયકર સંગિત સાહિત્ય રચી પ્રસિદ્ધ કરવાનું કામ અમે અમારી “વિવિધ કાવ્યમાળા” દ્વારા શરૂ કરી દીધું છે. આ કાવ્યમાળાની ઉપયોગિતા જોઇ તેના વાંચનનો પ્રચાર મુજ્જર ભાષા જાણતા તમામના ધરમાં સહેલાઈથી થઈ શકે એ હેતુથી અમે આ કાવ્યમાળાને વખતોવખત પ્રસિદ્ધ કરવાનું ઠરાવ્યું છે જેથી તેના વાંચનનો લાભ દરેકને ફક્ત નજીવી કીમતમાં મળી શકશે.

અમારા તરફથી આ કામને ચાલુ રાખવા સારૂ “શ્રી લેખકવૃત્તિ ફંડ” ની યોજના કરવામાં આવી છે તેના નિયમો નીચે મુજબ છે.

(૧) આ ફંડનાં નાણાંનો ઉપયોગ અમોએ રચેલા તથા પસંદ કરેલા સાહિત્યને વખતો વખત પ્રસિદ્ધ કરવામાં થશે.

(૨) આ ફંડમાં અગાઉથી ઓછામાં ઓછા ચાર આનાથી માંડીને યથાશક્તિ નાણાં ભરનાર દરેક ગ્રહસ્થને ફંડની છાપેલી પહોંચ આપવામાં આવશે અને તેણે ભરેલાં નાણાંની કીમત જેટલું સાહિત્ય જેમ જેમ અમારા તરફથી પ્રસિદ્ધ થતું જશે તેમ તેમ કેવળ વિના મુલ્યે આપવામાં આવશે.

(૩) આ ફંડમાં નાણાં ભગવી આપવામાં યથાશક્તિ મદદ આપનારને તેના કામની યોગ્યતા મુજબ યોગ્ય સાહિત્યથી નવાજવામાં આવશે.

અંતમાં અમે આશા રાખીએ છીએ કે જનસમાજ અમારા આ પ્રયાસને ઉલટભેર વધાવી લેશે અને દરેક યથાશક્તિ “લેખકવૃત્તિ ફંડ” ને મદદ કરી અમો તરફથી પ્રસિદ્ધ થતા સાહિત્યના વાંચનનો જરૂર લાભ ઉઠાવશે.

ડૉ. ૩૯૬૪ રૂપાલવારની
પોળ-જમાલપુર,
અમદાવાદ.

લી. પ્રગ્નસેવક,
ભદ્ર સત્યનારાયણ હરિલાલ

આંદર મળો કે ના મળો, અમને કશી પરવા નથી,
કંઈ ફાળ મળો કે ના મળો, તે બાબત હું ચિંતા નથી;
પરહિત કાળે જીવવું, સદ્ગુણ વળગી રહી,
કરવા સફળ ખસ જીવન આ, કર્તવ્ય કરવું છે સહી.

ગૌરવશાળી ગાંધીયુગનો પ્રચાર કરતી

અમારી

“વિવિધ કાવ્યમાળા”

ના આજેજ પ્રાહક બનો.

સોંઘા ભાડે સિદ્ધપુરની યાત્રા સમજજો !

અત્યાર સુધીમાં (૧) પટલાણીનો સત્યાગ્રહ (પંચાધ્યાયી
કથા) (૨) કુરખાનીની કહાણી. (૩) ગાંધીયુગનું ગૌરવ યાને
મુરલીધરની હાકલ રચાઈ તૈયાર થયાં છે. અમારા લેખકવૃત્તિ
ફાંડમાં ઓછામાં ઓછા ચાર આનાથી માંડીને નાણા ભરનાર
દરેકને તેમજ ભરેલા નાણાંની કિંમત જાણવું સાહિત્ય અમે
વિના મુદ્દયે આપીશું. ના. ૩૦ મી એપ્રિલ ૧૯૨૪ સુધીમા
રૂ. ૧) અને તેથી વધુ નાણા સહરહુ ફાંડમા ભરનારને ભરેલા
નાણાંની સવાગણી કિંમતનું સાહિત્ય અમે કેવળ વિના મુદ્દયે
આપવા ઇતેભર છીએ. આજેજ લેખકવૃત્તિ ફાંડમાં નીચેના સિર-
નામે નાણાં મોકલી આપો, અને વાચનનો અમુલ્ય લાભ જરૂર લો.

ડે. ૩૬૬૪, રૂપાલવારની પોળ,

જામાલપુર—અમદાવાદ

લી. પ્રજાસેવક,

ભદ્ર સત્યનારાયણ હરિલાલ.

